

แสงสว่างจากสถานบริสุทธิ์

บทเรียนที่ 8 สำหรับวันที่ 25 เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2024

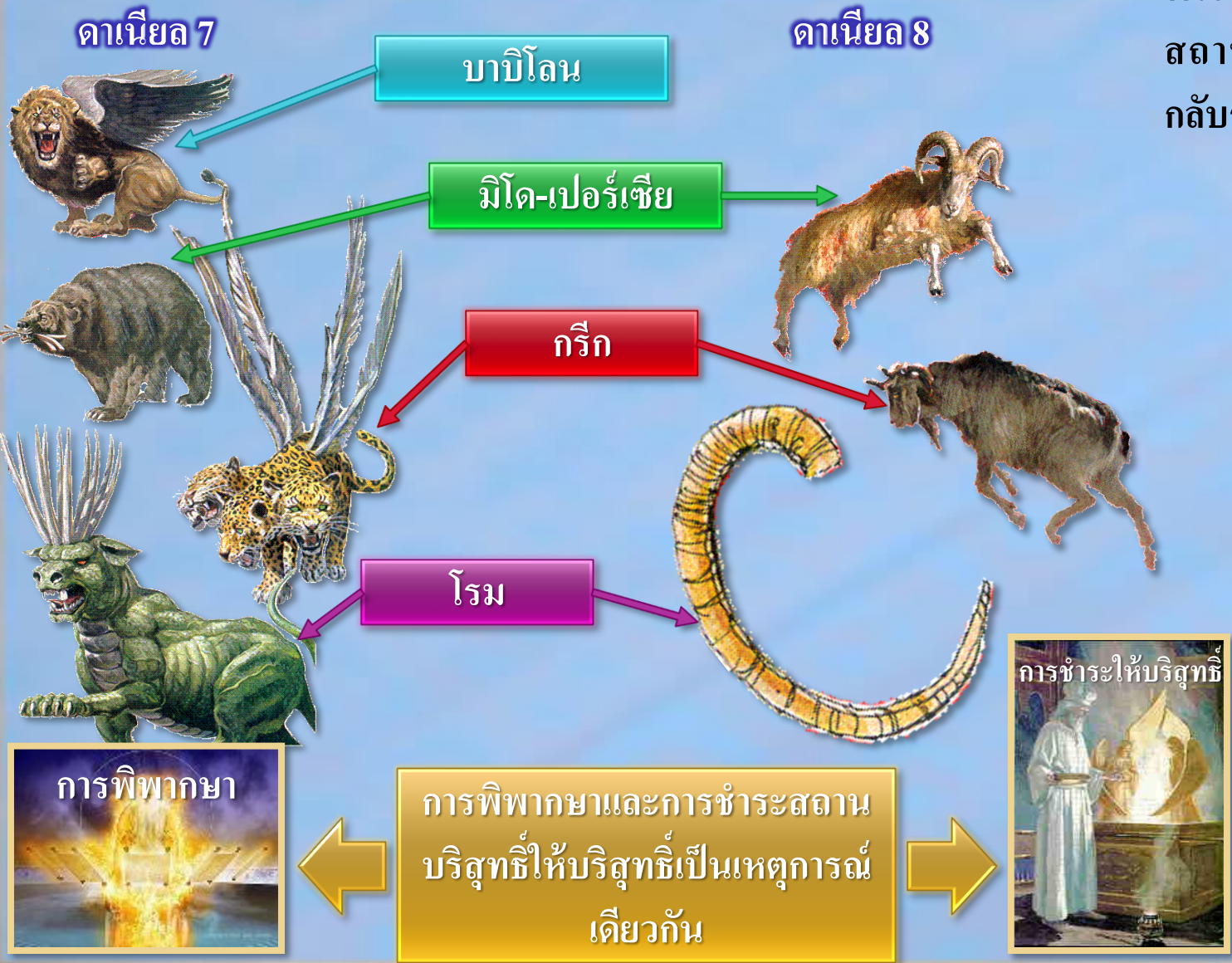

“เรามีมหาปุโรหิต
อย่างนี้เอง ผู้ได้ประทับ
เบื้องขวาพระที่นั่งแห่ง
ผู้ทรงเดชานุภาพใน
ฟ้าสวรรค์ เป็นผู้ปฏิบัติกิจ
ในสถานบริสุทธิ์
และในพลับพลาแท้
ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้
ทรงตั้งไว้ ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง”

(ฮีบรู 8:1, 2 , THKJV)

ในขณะที่พระเยซูไม่ได้เสด็จกลับมาในปี 1844 ตามคำพยากรณ์ 70 สัปดาห์และ 2300 วัน จึงจำเป็นต้องมีการทบทวนคำพยากรณ์ใหม่ และสิ่งนี้คือสิ่งที่พวกเขาค้นพบ นั่นคือ:

การชำระสถานบริสุทธิ์ไม่ใช่การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู ถ้าพระธรรมดาเนียล 8:14 และการพิพากษาในพระธรรมดาเนียล 7:9-10 ประกาศถึงเหตุการณ์เดียวกันแล้ว สถานบริสุทธิ์แห่งใดที่จำเป็นต้องได้รับการชำระ? ในทางกลับกัน การพิพากษาคดีใดที่ควรจะเกิดขึ้นในปี 1844?

- สถานบริสุทธิ์ที่แท้จริง
- การชำระสถานบริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์
- การพิพากษา
- พระเมตตาและความยุติธรรม
- ทนายนความและผู้ทูลขอ

สถานบริสุทธิ์ที่แท้จริง

“เป็นผู้ปฏิบัติกิจในสถานบริสุทธิ์ และในพลับพลาที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงตั้งไว้ ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง” (ฮีบรู 8:2, THKJV)

ถ้าสถานบริสุทธิ์ (พลับพลา) ที่ถูกชำระไม่ใช่แผ่นดินโลก สถานบริสุทธิ์นั้นคืออะไร?
จากการศึกษาพระคัมภีร์ของชาวแอดเวนตีสหลังเหตุการณ์แห่งความพิศหวังในปี 1844 ได้พบว่ามีสถานบริสุทธิ์อยู่สองแห่ง นั่นคือ:

พลับพลาบนโลก เป็นแบบจำลองและเงาถึงถึงสถานบริสุทธิ์ที่แท้จริง (ฮีบรู 8:5)

สถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้าเอง (ฮีบรู. 8:2)

พลับพลาแห่งแรก และพระวิหารต่าง ๆ ที่ถูกสร้างตามมาจนถึง ค.ศ. 70 ได้รับการสร้างตามต้นแบบที่พระเจ้าได้ทรงแสดงให้แก่โมเสส (อพยพ 25:40) พระเยซูผู้เป็นพระเมสโปดกและมหาปุโรหิตที่แท้จริงได้ถูกแสดงให้เห็นในสถานที่เหล่านั้น (ยอห์น 1:36; ฮีบรู 4:14)

ประการแรก พระเยซูทรงถวายพระองค์เองเพื่อเรา เพื่อทรงเอาความผิดที่เกิดจากบาปของเราออกไป (โรม 5:8) และประการที่สอง พระองค์ทรงทูลขอเพื่อเรา ทรงปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากอำนาจควบคุมของบาป และทรงรับประกันความรอดของเรา (ฮีบรู 7:25)

การชำระสถานบริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์

“โดยวิธีนี้แหละ เขาจะลบมลทินของอภิสุทธิสถาน เพราะเหตุมลทินของคนอิสราเอล เพราะเหตุการล่วงละเมิด เพราะบาปทั้งสิ้นของพวกเขา และอาโรนจะทำต่อเต็นท์นัดพบซึ่งอยู่กับเขาท่ามกลางมลทินของพวกเขา” (เลวีนิติ 16:16, THSV11)

ถึงแม้ว่าชาวอิสราเอลจะได้รับการอภัยโดยการถวายเครื่องบูชาต่าง ๆ ความผิดบาปของพวกเขาถูก “ย้าย” ไปยังสถานบริสุทธิ์ ดังนั้น การชำระให้บริสุทธิ์นั้นจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น สิ่งนี้เกิดขึ้นในวันแห่งการลบบาป ซึ่งเป็นวันที่รู้จักกันจนถึงทุกวันนี้ในกลุ่มชาวฮีบรูว่าเป็นวันแห่งการพิพากษา

แต่ทุกคนจะต้อง
ปฏิเสธความ
ปรารถนาของ
ตนเอง
(เลวีนิติ 23:27)

ไม่มีกิจกรรม
ทางโลกใด ๆ
(เลวีนิติ
23:28)

มหาบุโรหิต
เข้าเฝ้าเฉพาะ
พระพักตร์
พระยาห์เวห์
(เลวีนิติ
16:12-13)

หีบพันธสัญญา ม่าน
และแท่นบูชาทองคำ
ถูกชำระให้สะอาด
ด้วยเลือดของแพะ
(เลวีนิติ
16:15-19, 33)

แพะอีกตัวที่ยังมี
ชีวิตอยู่จะต้อง
แบกรับความผิด
บาปต่าง ๆ เข้าไป
ยังถิ่นทุรกันดาร
(เลวีนิติ
16:20-22)

พวกเขา
ทั้งหลายได้รับ
การชำระให้พ้น
จากความบาป
ทั้งสิ้นของ
พวกเขา
(เลวีนิติ 16:30)

ในวันนั้นถ้ามีใครไม่เสียใจและสารภาพบาปของตน พวกเขาจะถูก “ขับไล่ออกไป” (เลวีนิติ 23:29-30) ชะตากรรมของเขาถูกตัดสินอย่างเด็ดขาดในวันนั้น ในทำนองเดียวกัน เมื่อการชำระสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์เสร็จสมบูรณ์แล้ว ชะตากรรมของเราจะถูกตัดสินอย่างเด็ดขาดในวันนั้น ในระหว่างนั้นวันนี้จึงเป็นวันแห่งการปฏิเสธความปรารถนาในจิตใจของเราเอง เป็นวันแห่งการตัดสินใจ (ฮีบรู 3:14-15)

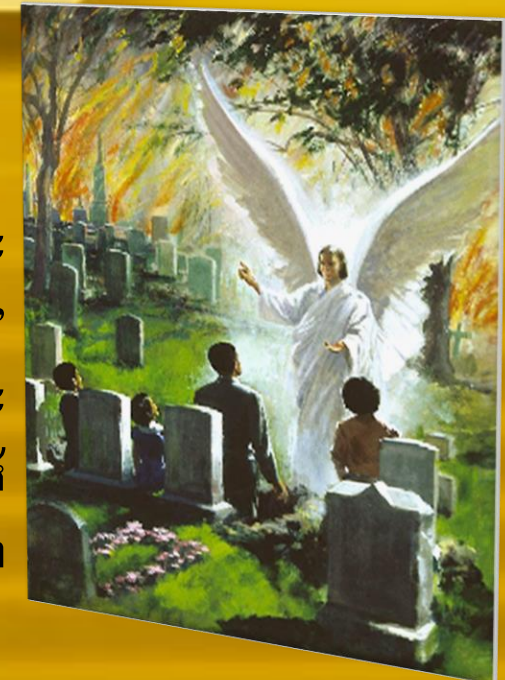
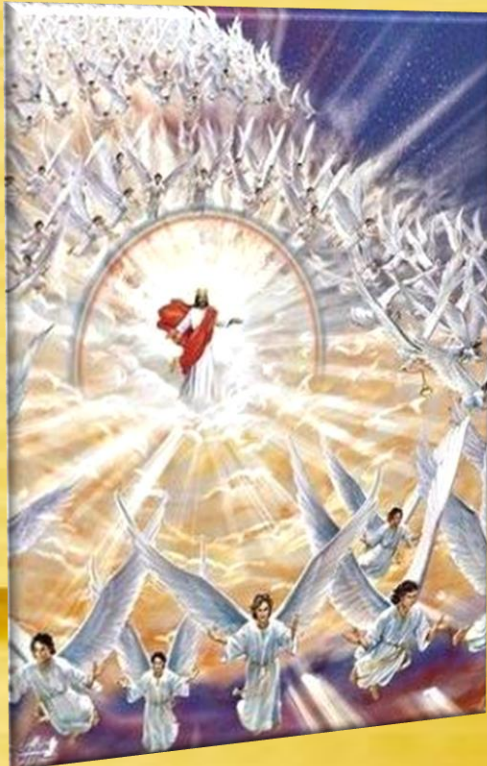
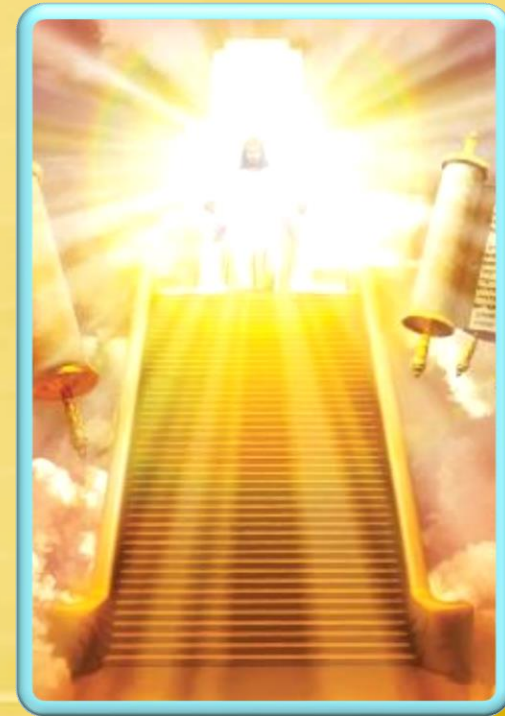
การพิพากษา

“ท่านประกาศเสียงดังว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว จงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย”” (วิวรณ์ 14:7, THSV11)

ตามคำพยากรณ์การชำระสถานบริสุทธิ์บนแผ่นดินสวรรค์ หมายถึงการพิพากษาได้เริ่มต้นในปี 1844 ตั้งแต่วันนั้นมา คริสตจักรแอ๊ดเวนตีสได้ประกาศอย่างกึกก้องว่า ชั่วโมงแห่งการพิพากษามาถึงแล้ว เชื่อเชิญให้ทุกคนนมัสการพระเจ้า และดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระองค์

แต่การพิพากษานั้นไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จมาบนโลกนี้อย่างนั้นหรือ (1 โครินธ์ 16:33; 2 ทิโมธี 4:1)?

เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์ทรงดำเนินการพิจารณาใต้สวนเรียบริ้อยแล้ว เพราะพระองค์จะเสด็จมาพร้อมด้วยบำเหน็จเพื่อตอบแทน “แต่ละคนตามการกระทำของเขา” (วิวรณ์ 22:12) พระองค์ทรงส่งทูตสวรรค์ไปรวบรวมผู้ที่ถูกเลือก (มัทธิว 24:31) และทรงปลุกบรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์ให้ฟื้นจากความตาย (1 เซสะโลนิกา 4:16) ขอให้สังเกตว่าผู้ที่ไม่เชื่อที่ตายแล้วไม่ได้ถูกปลุกให้ฟื้นขึ้นในวันที่พระเยซูเสด็จมา ดังนั้นจึงไม่ได้ถูกพิพากษาในเวลานั้น (วิวรณ์ 20:4-5)

ความเมตตาและความยุติธรรม

“แล้วพระที่นั่งจะได้รับการสถาปนาด้วยความรักมั่นคง และจะมีผู้หนึ่งนั่งอยู่บนนั้นด้วยความซื่อสัตย์ ในที่นั่งของดาวิด คือผู้พิพากษาที่แสวงหาความยุติธรรมที่
ทำความชอบธรรมอย่างเร่งด่วน” (อิสยาห์ 16:5, THSV11)

พระบัญญัติ 10 ประการที่อยู่ในหีบพันธสัญญาเป็นตัวแทนแสดงมาตรฐานของการพิพากษาซึ่งคือความยุติธรรมของพระเจ้า (บัญญัติ 12:13-14) พระที่นั่งกรุณาซึ่งตั้งอยู่ระหว่างพระบัญญัติและพระพักตร์ของพระเจ้า เป็นตัวแทนแสดงพระเมตตาของพระเจ้า (1 ยอห์น 2:1-2)

พระโลหิตของพระองค์ถูก
ประพรมที่แท่นเผาเครื่องบูชา

เส้นทางสู่สถานบริสุทธิ์ของ
พระเจ้าในสวรรค์เริ่มต้นด้วยการ
ยอมรับการเสียสละของพระเยซู

พระโลหิตของพระองค์ถูก
ประพรมที่แท่นเผาเครื่องหอม

ต่อด้วยการมีชีวิตที่ติดสนิท
กับพระคริสต์

พระโลหิตของพระองค์ถูกประพรม
ที่ม่านซึ่งอยู่หน้าหีบพันธสัญญา

และสิ้นสุดเมื่อคดีของเราถูก
นำเสนอต่อพระเจ้าผู้พิพากษา

ความยุติธรรมต้องการการปฏิบัติตามกฎหมาย ความเมตตายอมรับชีวิตอันสมบูรณ์แบบของพระเยซูแทนชีวิต
ของเรา (1 เปโตร 1:18-19) “ความรักของเราจึงสมบูรณ์ในขณะนี้ เพื่อเราจะมี ความมั่นใจในวันพิพากษา”
(1 ยอห์น 4:17)

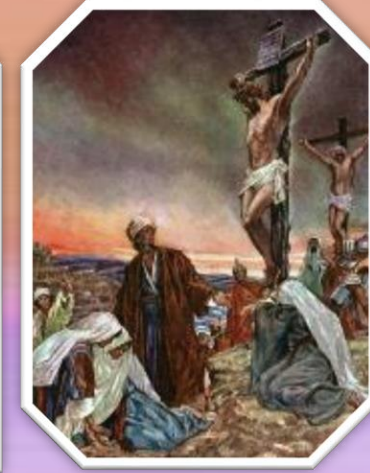
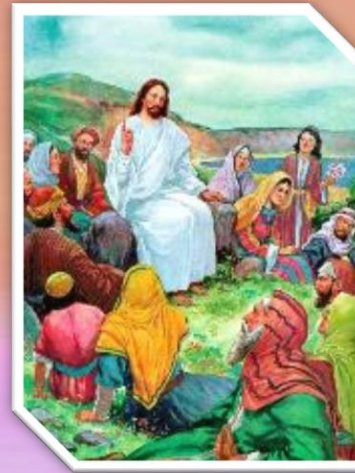

ทนายความและผู้ทูลขอ

“เพราะเหตุนี้ พระองค์จึงทรงสามารถช่วยคนทั้งหลายที่เข้ามาใกล้พระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นอย่างเต็มที่ เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ตลอดเวลา เพื่อทูลขอเผื่อคนเหล่านั้น” (ฮีบรู 7:25, THSV11)

ชีวิตของพระเยซูเปิดเผยความรักของพระเจ้าแก่โลกที่ขัดสนและจักรวาลที่เฝ้าดูอยู่ การสิ้นพระชนม์ของพระองค์เผยให้เห็นบาปที่ชั่วร้ายและประทานความรอดแก่มวลมนุษย์ทั้งปวง การทูลขอของพระองค์ในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ประทานการลบบาปแก่ทุกคนที่ยื่นมือออกไปรับด้วยความเชื่อ

ตลอดชีวิตของเราและแน่นอน ณ ช่วงเวลาแห่งการพิพากษา พระเยซูทรงเป็นผู้แทนของเรา (1 ยอห์น 2:1)

พระราชกรณียกิจของพระเยซูในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ทรงสอนเรา นั่นคือ:

- ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับแผนการแห่งความรอด
- ชื่อเรียกร้องในกฎของพระเจ้า
- ราคาอันประเมินค่าไม่ได้ของความรอดของเรา
- หนทางที่พระเยซูทรงเปิดออกเพื่อที่จะเข้าถึงพระบิดา
- ความมั่นคงที่สามารถเข้าเฝ้าพระเจ้าได้ด้วยความมั่นใจ

อีกไม่นาน การพิพากษาจะสิ้นสุดลงและพระเยซู “จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง ไม่ใช่เพื่อกำจัดบาป แต่เพื่อนำความรอดมาให้บรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์ด้วยใจจดจ่อ” (ฮีบรู 9:28)

“เมื่อหนังสือบันทึกต่าง ๆ ถูกเปิดออกในวันพิพากษา ชีวิตของมนุษย์ทุกคนที่เชื่อพระเยซูจะมาปรากฏต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า โดยเริ่มจากคนแรกที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้ พระองค์ผู้ทรงเป็นทนายของเราจะนำเสนอคนที่มีความเชื่อในยุคต่อ ๆ มา และจบการพิพากษากับคนที่ยังมีความเชื่อชื่อของมนุษย์ทุกคนจะถูกเอ่ยถึง ทุกรายจะถูกพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน มีชื่อที่สอบผ่านและมีชื่อที่ถูกปฏิเสธ [...]

ทุกคนที่กลับใจจากบาปด้วยความจริงใจและยอมรับพระโลหิตของพระคริสต์เป็นเครื่องบูชาลบมลทินบาปด้วยความเชื่อ จะมีคำจารึกไว้ตรงชื่อของพวกเขาในหนังสือของสวรรค์ว่าบาปของพวกเขาได้รับอภัยแล้ว เมื่อพวกเขากลายเป็นผู้มีส่วนร่วมในความชอบธรรมของพระคริสต์และอุปนิสัยต่าง ๆ ของพวกเขาถูกค้นพบว่ารวมเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมบัญญัติของพระเจ้าแล้ว บาปต่างๆของพวกเขาจะถูกลบออกไปและจะถูกจัดว่าเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะได้ชีวิตนิรันดร์”

“เรากำลังยืนอยู่ที่ลานพลับพลาเฝ้ารอยความหวังแห่งพระพรนั้น ซึ่งคือการมาปรากฏที่
เต็มไปด้วยสง่าราศีขององค์พระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้
รอดของเรา [...] ในฐานะทนายของเราที่ทูลอ้อนวอนอยู่นั้น พระคริสต์ไม่ต้องการความดี
ของมนุษย์และไม่ต้องการการวิงวอนของมนุษย์ พระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงเป็น
ผู้แบกรับความผิดบาปและเป็นเครื่องบูชาลบล้างบาป การอธิษฐานและการสารภาพบาป
จะต้องมอบแด่พระองค์เท่านั้นผู้ทรงเสด็จเข้าสู่ห้องอภิสุทธิสถานครั้งเดียวเพื่อเราทุกคน
ทุกคนที่มาหาพระองค์ด้วยความเชื่อพระองค์จะทรงช่วยอย่างเต็มที่ พระองค์ทรงพระชนม์
อยู่ตลอดกาลเพื่อทูลขอเพื่อเรา”

EGW (Jesus Our Advocate, November 1) (Non-official Translation)